

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γάρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο κἀγὼ ὁ τάλας, δεδοικὼς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

■ Ἡ ἀνάδειξις τοῦ συγκρητιστικοῦ ἄξονος Βατικανοῦ-Ἀθηνῶν-Φαναρίου

Φάκελος

Α΄. Βατικανὸ-Φανάρι

Β΄. Βατικανὸ-Ἀθῆναι

«Τὰ θεμέλια τῆς Πίστεως ἀνασκάπτονται ἐπὶ δεκαετίες ἀπὸ τὴν παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ»

(Πρωτοπρ. π. Θ. Ζήσης, «Ο.Τ.», ἀριθ. 1665/17.11.2006, σελ. 1)

«Τίς δύναται ταῦτα ἀστενακτὶ παρελθεῖν;... Ἀμφίβολα γέγονε τὰ ἀναντίρρητα»

(Μ. Βασιλείου, Περὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, § 70)

ΤΑ ΔΙΑΔΡΑΜΑΤΙΣΘΕΝΤΑ προσφάτως στὸ Φανάρι (29-30.11.2006) καὶ στὸ Βατικανὸ (14-16.12.2006), ἀπὸ τοὺς *Οἰκουμενιστὰς* Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ἀπέδειξαν μὲ τὸν πλέον σαφῆ καὶ δυναμικὸ τρόπο, ὅτι ἡ παναίρεσις τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ* ἔχει διαβρώσει εἰς βάθος τὴν ὀρθόδοξη αὐτοσυνειδησία τῶν ποιμένων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐνστερνίζονται τὸ *συγκρητιστικὸ ὄραμα* τῆς ἀντιπατερικῆς *Ἐγκυκλίου τοῦ 1920*, τοῦ θεμελίου αὐτοῦ καὶ τῆς βάσεως τῆς συγχρόνου μας *Διαχριστιανικῆς καὶ Διαθρησκειακῆς Κινήσεως*.

Ἡ διάβρωσις αὐτὴ ἔχει ὀδηγήσει πρὸ πολλοῦ τοὺς ποιμένας αὐτοὺς «μακρὰν τῆς ὁδοῦ τῶν Ἁγίων Πατέρων» (π. Θ. Ζήσης, «Ο.Τ.», ἀριθ. 1670/22.12.2006, σελ. 1), ἐφ' ὅσον σκέπτονται, ὀμιλοῦν καὶ πράττουν ὅλως

Φανάρι, 30.11.2006

Βατικανό, 14.12.2006

ἀντιθέτως πρὸς τὴν Πατερικὴν Παρακαταθήκην, ἡ ὁποία εἶναι διαυγεστάτη, ὅταν μᾶς προτρέπη:

«Καὶ μηδεμία ἔστω ὑμῖν κοινωνία πρὸς τοὺς σχισματικούς, μηθ' ὅλως πρὸς τοὺς αἰρετικούς· «οἴδατε γὰρ πῶς κἀγὼ τούτους ἐξετρεπόμην· «σπουδάσατε μᾶλλον καὶ ὑμεῖς ἀεὶ συνάπτειν ἑαυτοὺς, προηγουμένως μὲν τῷ Κυρίῳ, ἔπειτα δὲ τοῖς Ἁγίοις· ἵνα μετὰ θάνατον ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς, ὡς φίλους καὶ γνωρίμους, δέξωνται καὶ αὐτοί».

(Μ. Ἀντωνίου, PG τ. 26, στλ. 969C-972A)

Ἡ πρόσφατος ἀνάδειξις καὶ ἐνίσχυσις τοῦ *συγκρητιστικοῦ ἄξονος* Βατικανοῦ-Ἀθηνῶν-Φαναρίου ἀφυπνίζουν ἐπὶ τέλους τὸ ἠφαιστειὸν τοῦ *Ἀντι-οικουμενισμοῦ*, ἀναμένονται δὲ συντόμως ἐλπιδοφόρες ἐξελίξεις, στὴν προοπτικὴ τῆς *Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως* καὶ *Ἀποτειχίσεως*, ἐκ μέρους ἰδίως τῶν ἐν Ἑλλάδι *Ἀντι-οικουμενιστῶν* τοῦ *Νέου Ἡμερολογίου*, πρὸς συσπείρωσιν ἐπὶ τέλους τῶν ὄντως Ὁρθοδόξων.

Ἐν κατακλείδι, πάντα ταῦτα δικαίωσιν πλήρως τὴν στάσι τῶν Ὁρθοδόξων *Ἀντι-οικουμενιστῶν* τοῦ *Πατρῴου Ἡμερολογίου*, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τοῦ 1924 ἔχουν ἀποτειχισθῆ ἐκ τῶν *Οἰκουμενιστῶν*, ἐνιστάμενοι θεαρέστως κατὰ τῆς παναιρέσεως τοῦ *Συγκρητισμοῦ*.

♦ **Μία** σειρὰ σχετικῶν κειμένων, τὰ ὁποῖα θὰ δημοσιεύσωμε, καταδεικνύει τὴν *ἀφύπνισιν* αὐτήν, ἡ ὁποία εἶθε νὰ διατηρήσῃ μέχρι τέλους τὸν ἀκραιφνῆ πατερικὸ χαρακτῆρα τῆς,

«πρὸς ἔνωσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁμόνοιαν· «ἵνα καὶ ἐκποδῶν ἐλαθῆ ἡ τῶν Ἐκκλησιῶν διάστασις, καὶ τῆς εἰρήνης πᾶσιν ἡμῖν ἀρμοσθῆ σύνδεσμος· «καὶ τοὺς ἐφευρετὰς τῆς νεωτεροποιοῦ κενοφωνίας πόρρω που τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιβόλων βάλωμεν».

(Ἁγίας Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Mansi τ. 12, στλ. 1118E, 1003D· τ. 13, στλ. 404C)

**Ἄλλο «Πέτρος»
καὶ ἄλλο «Πέτρα»***

*«Ἔϊνε πολὺ μεγάλη ἀσέβεια, βλασφημία καὶ αἵρεσι,
ὅτι ὁ Πάπας παραμέρισε τὸ Χριστό,
τὸν ἀκρογωνιαῖο λίθο τῆς Ἐκκλησίας,
καὶ στήν θέσι Του ἔθεσε τὸν Πέτρο,
καὶ στήν θέσι τοῦ Πέτρου ἔθεσε τὸν ἑαυτό του,
γὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸν ἑωσφορικὸ ἐγωισμό του»*

*Τοῦ κ. Ν. Ἰ. Σωτηροπούλου,
Θεολόγου-Φιλολόγου*

ΠΡΟΣ τὸν Πάπα, κατὰ τὴν πρόσφατη ἐπίσκεψί του στὸ Φανάρι, οἱ Ὁρθόδοξοι ἔδειξαν πολὺ μεγάλη εὐγένεια. Ἄλλ' ὁ Πάπας δὲν ἔδειξεν ἀνάλογη συμπεριφορά. Δὲν ἐδίστασε νὰ προκαλέσῃ τοὺς Ὁρθοδόξους σ' αὐτὸ τὸ Κέντρο τῆς Ὁρθοδοξίας, μέσα στὸν ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Κατὰ τὴν ὁμιλία του ὑποστήριξε, *urbi et orbi*, τὸ περιβόητο *πρωτεῖο* του, ὄχι πρωτεῖο τιμῆς, ἀλλὰ πρωτεῖο ἐξουσίας. Εἶπε, ὅτι ὁ Ἀπόστολος Πέτρος εἶνε ὁ βράχος, πάνω στὸν ὁποῖο κτίσθηκε ἡ Ἐκκλησία! Καὶ ὑπονοοῦσε, ὅτι ὁ Πάπας εἶνε ὁ διάδοχος τοῦ Πέτρου καὶ ὁ κυβερνήτης τῆς Ἐκκλησίας παγκοσμίως! Πρὸ μηνῶν ἄλλωστε ἀπέβαλε τὸν τίτλο Πατριάρχης τῆς Δύσεως καὶ κράτησε τὸν τίτλο Ὑπατος Ποντίφιξ τῆς Παγκοσμίου Ἐκκλησίας! Ἡ Δύσι δὲν τὸν χωρεῖ. Γίνεται πλανητάρχης!

* * *

ΔΙΑΦΗΜΙΖΕΤΑΙ ὁ σημερινὸς Πάπας ὡς πολὺ μορφωμένος, καὶ μάλιστα ὡς κάτοχος μεγάλης θεολογικῆς γνώσεως. Ἀλλὰ πῶς συμβιβάζεται ἡ διαφημιζομένη θεολογικὴ σοφία του μὲ τὴν ἀποδοχὴ πλήθους καταφανῶν αἱρέσεων τοῦ Παπισμοῦ;

Ἀφήνουμε ἄλλες καταφανεῖς αἱρέσεις τοῦ Παπισμοῦ, τὶς ὁποῖες καὶ ὀλιγογράμματοι καὶ ἀγράμματοι δὲν δυσκολεύονται νὰ καταλά-

βουν, και ἀναφέρουμε μία μόνη, αὐτή, τὴν ὁποία κήρυξε καὶ διακήρυξε ὁ Πάπας ἀπὸ τὸ Κέντρο τῆς Ὁρθοδοξίας πρὸς ὑποστήριξι τοῦ *πρωτείου* του, ὅτι δηλαδὴ ἡ Ἐκκλησία εἶνε κτισμένη πάνω στὸν Ἀπόστολο Πέτρο.

Ὁ Παπικὸς αὐτὸς ἰσχυρισμὸς εἶνε ὀλοφάνερη παρερμηνεία καὶ διαστρέβλωσι τοῦ λόγου τοῦ Χριστοῦ:

«Σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν» (Ματθ. 15' 18).

Τὸ Εὐαγγέλιο γράφτηκε στὰ Ἑλληνικά. Καὶ ἐρωτοῦμε τὸν σημερινὸ Πάπα: *«Ἑλληνιστὶ γινώσκεις;»* (Πράξ. κ' 37). Στὸ Φανάρι πάντως κατὰ τὴν Θεία Λειτουργία ἀπήγγειλε τὸ *«Πάτερ ἡμῶν»* στὰ Ἑλληνικά.

Καὶ στοιχειωδεδεστάτη γνῶσι τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἂν ἔχη, δύναται νὰ καταλάβῃ πόσο κακοποίησε τὸν λόγο τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Ἀπόστολο Πέτρο ὁ Παπισμὸς.

Ὁ Χριστὸς δὲν ὠμίλησε γιὰ οἰκοδόμησι τῆς Ἐκκλησίας *«ἐπὶ τῶ Πέτρῳ»*, ἀλλ' *«ἐπὶ τῇ πέτρᾳ»*. Ἄλλο *«Πέτρος»* καὶ ἄλλο *«πέτρα»*. Ὁ Πέτρος εἶνε πρόσωπο, ἡ πέτρα εἶνε πρᾶγμα, εἶνε ἡ ὁμολογία, τὴν ὁποία ἔκανε ὁ Πέτρος, εἶνε ἡ πίστις, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶνε *«ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος»* (Ματθ. 15' 16).

Ἡ Ἐκκλησία, λοιπόν, δὲν εἶνε κτισμένη πάνω στὸν Πέτρο, ἀλλὰ πάνω στὴν πίστι στὸ Χριστό, πάνω συνεπῶς στὸν ἴδιο τὸ Χριστό, ὁ ὁποῖος εἶνε ὁ Κύριος καὶ ὁ Θεὸς καὶ ἀπέκτησε τὴν Ἐκκλησία μὲ τὸ ἴδιο Του τὸ αἶμα (Πράξ. κ' 28).

Σαφέστατα ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφει, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἔχει θεμελιωθῆ πάνω στὸν Ἰησοῦ Χριστό:

«Ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα... Θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός» (Α' Κορινθ. γ' 10-11).

Μεταφράζουμε τὸ χωρίο:

«Σὰν σοφὸς ἀρχιτέκτων ἔχω θέσει θεμέλιο λίθο... Ἄλλο δὲ θεμέλιο λίθο δὲν δύναται κανεῖς νὰ θέσῃ παραμερίζοντας αὐτόν, ποὺ ἤδη ἔχει τεθῆ. Καὶ αὐτὸς εἶνε ὁ Ἰησοῦς Χριστός».

Παρὰ τὴν ρητὴ δήλωσι τοῦ Ἀποστόλου, ὅτι κανεῖς δὲν δύναται νὰ παραμερίσῃ τὸν θεμέλιο Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ θέσῃ ἄλλον θεμέλιο

ο, ὁ Πάπας τόλμησε καὶ παραμέρισε τὸ Χριστὸ καὶ στὴ θέσι Του ἔθεσε τὸν Πέτρο! Στὴν δὲ θέσι τοῦ Πέτρου, διαστρέφοντας καὶ ἄλλα χωρία τοῦ Εὐαγγελίου, ἔθεσε τὸν ἑαυτό του καὶ αὐτοανακηρύχθηκε αὐτοκράτωρ ὅλου τοῦ κόσμου!

Ἄναφέρουμε ἓνα ἀκόμη χωρίο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου:

«Ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Ἐφεσ. β' 20).

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶνε ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τῆς Ἐκκλησίας, οἱ δὲ Ἀπόστολοι, ὅλοι οἱ Ἀπόστολοι, ὄχι μόνον ὁ Πέτρος, καὶ οἱ Προφῆτες εἶνε δευτερεύοντες *θεμέλιοι*.

Εἶνε πολὺ μεγάλη ἀσέβεια, βλασφημία καὶ αἵρεσι, ὅτι ὁ Πάπας παραμέρισε τὸ Χριστό, τὸν ἀκρογωνιαῖο λίθο τῆς Ἐκκλησίας, καὶ στὴν θέσι Του ἔθεσε τὸν Πέτρο, καὶ στὴν θέσι τοῦ Πέτρου ἔθεσε τὸν ἑαυτό του, γιὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸν ἑσφορικὸ ἐγωισμό του.

Ὁ Πέτρος διαμαρτύρεται γι' αὐτό, κηρύσσοντας, μαζί μὲ τὸν Προφήτη Ἡσαΐα καὶ τὸν Ψαλμῶδο, ὡς ἀκρογωνιαῖο λίθο τὸν Χριστὸ (Α' Πέτρ. β' 6-7, Ἡσ. κη' 16, Ψαλμ. ριζ' 22).

* * *

ΑΛΛΟΙΜΟΝΟ στοὺς δημιουργοὺς καὶ στοὺς ἀποδέκτες καὶ συντηρητὲς τῶν αἱρέσεων. Ἄλλ' ἀλλοίμονο καὶ στοὺς «Ὁρθοδόξους» Οἰκουμενιστές, οἱ ὁποῖοι ἐξαντλοῦν ὅλη τὴν εὐγένεια καὶ τὴν ἀγάπη τους πρὸς τοὺς αἱρετικούς, καὶ ὅλη τὴν ἀγένεια καὶ τὴν ἀντιπάθειά τους πρὸς Ὁρθοδόξους, κινουῦντες ἐναντίον τους διωγμούς.

Ἄλλοίμονο ἀκόμη καὶ στοὺς ἀγίους *σιωπίους*. Ἐννοοῦμε Ἐπισκόπους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ πιστὸς λαὸς περίμενε διαμαρτυρίες καὶ ἀγῶνες κατὰ τῶν προδοτῶν τῆς Πίστεως, ἀλλὰ μὲ πολλὴ πικρία βλέπει, ὅτι ἔγιναν *ἰχθύων ἀφωνότεροι*.

Ἄγιοι σιωπιοί! Τὸ κακὸ παράγινε. *«Καιρὸς τοῦ λαλεῖν»* (Ἐκκλ. γ' 7). Λύσετε ἐπὶ τέλους τὴν σιωπὴ σας, γιὰ νὰ μὴ σᾶς δέσῃ πισθάγκωνα ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Πίστεως καὶ σᾶς ρίξῃ στὴν λίμνη τοῦ πυρός, ὅπου πρῶτοι ρίχνονται οἱ δειλοὶ (Ἀποκ. κα' 8).

Β'.

**Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἐσφιγμένου
ὕφίσταται αἱματηρὸ διωγμὸ
ἀπὸ τοὺς θρασεῖς καὶ ἀδιστάκτους
Οἰκουμενιστὰς***

*Σχόλια τῆς ἐφημερίδος
«Ὁρθόδοξος Τύπος»*

α. Ὁρθὴ ἢ διακοπὴ τοῦ μνημοσύνου

Ἡ **ΙΕΡΑ** Μονὴ Ἐσφιγμένου τοῦ Ἁγίου Ὁρους μπορεῖ νὰ κατηγορη-
ται γιὰ κάποιες ὑπερβολές. Ἀλλὰ ἀπὸ κανένα δὲν μπορεῖ νὰ
κατηγορηθῆ γιὰ παρέκκλησι ἀπὸ τὴν Πίστι. Ἀντιθέτως εἶνε ἀξιέπαινη
γιὰ τὴν ἀκραιφνῆ Ὁρθοδοξία τῆς καὶ τὸν ζῆλο καὶ τὴν μαχητικότητά
τῆς ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἐναντίον τῶν προδοσιῶν τῆς Πίστεως.

Φέρει βαρέως τὸ Οἰκουμενικὸ καὶ Οἰκουμενιστικὸ Πατριαρχεῖο, κα-
θὼς καὶ ἄλλοι Οἰκουμενισταί, ὅτι ἤδη ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Πατριάρ-
χου Ἀθηναγόρου ἢ Ἱερὰ Μονὴ Ἐσφιγμένου διέκοψε τὸ μνημόσυνο
τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἄλλὰ δικαίως τὸ διέκοψε. Διότι ὁ Ἀθηναγόρας ἔκανε ἀντορθόδο-
ξες δηλώσεις καὶ ἐνέργειες, ἀπεδείχθη δέ, ὄχι μέγας Πατριάρχης,
ὅπως λέγουν οἱ Οἰκουμενισταὶ καὶ ἄλλοι, οἱ ὅποιοι ἔχουν μεσάνυχτα
στὰ ζητήματα τῆς Πίστεως, ἀλλὰ μέγας Οἰκουμενιστής, τὸν ὁποῖο
δυστυχῶς ἀκολούθησαν οἱ διάδοχοί του, καὶ μάλιστα ὁ κ. Βαρθολο-
μαῖος, ὁ ὁποῖος ὑπερέβαλε σὲ Οἰκουμενισμὸ τὸν Ἀθηναγόρα.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἐσφιγμένου, μὲ τὴν διακοπὴ τοῦ μνημοσύνου τῶν
Οἰκουμενιστῶν Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, ἐφήρμοσε τὸν ΙΕ'
Κανόνα τῆς Πρωτοδευτέρας Συνόδου, τὸν ὁποῖο, ἐπειδὴ τὸ κακὸ μὲ
τὸν Οἰκουμενισμὸ παράγινε, ἔπρεπε νὰ ἐφαρμόσουν καὶ ὅλες οἱ
Μονὲς τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Ἄλλ' ὅπως εἶπε ὁ Μέγας Βασίλειος, πολλοὶ θνητοί, ὀλίγοι ἥρωες.
Τὸ ἥρωϊκὸ στοιχεῖο εἶνε ἐκεῖνο ποὺ ἀπουσιάζει περισσότερο ἀπὸ
τὴν Ἐκκλησία σήμερα. Γι' αὐτὸ καὶ ἔγιναν θρασεῖς καὶ ἀδίστακτοι οἱ
Οἰκουμενισταί...

β. Αίματηρὸς διωγμὸς

Οκ. **ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ**, μὴ ὑποφέροντας ὅτι ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἐσφιγμένου δὲν μνημονεύει τὸ ὄνομά του, τῇ ἐμπνεύσει τοῦ πονηροῦ πνεύματος ἐκήρυξε ἀπηνῆ καὶ αἱματηρὸ διωγμὸ ἐναντίον της.

Κατασκεύασε ἄλλη Ἀδελφότητα!... Ἀδελφότητα *μαίμου* μὲ σκοπὸ αὐτὴ ἢ ψευδαδελφότης νὰ καταλάβῃ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἐσφιγμένου, νὰ ἐκδιώξῃ τὴ νόμιμη Ἀδελφότητα καὶ νὰ ἐγκατασταθῇ αὐτὴ ὡς νόμιμη Ἀδελφότης στὸ Μοναστήρι.

Καὶ ἐπειδὴ οἱ Πατέρες τῆς Μονῆς ἀνθίστανται, τοὺς ἔκαναν οἰκονομικὸ ἀποκλεισμό. Πράγματα ποὺ ἀποστέλλονται στὴ νόμιμη Ἀδελφότητα, τὰ παραλαμβάνει καὶ τὰ οἰκαιοποιεῖται ἢ ψευδαδελφότης!

Παραμονὲς δὲ τῶν Χριστουγέννων συνέβησαν αἱματηρὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα προεβλήθησαν ἀπὸ τὰ Μ.Μ.Ε. καὶ συνετάραξαν τὸ Πανελλήνιο.

Διαβλητοὶ Μοναχοί, μὲ βαριοποῦλες καὶ σιδηρολοστοὺς, προσπάθησαν νὰ παραβιάσουν τὸ Κονάκι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου στὶς Καρυὲς καὶ τραυμάτισαν σοβαρῶς ἀγωνιστὲς Πατέρες, οἱ ὁποῖοι μετεφέρθησαν αἰμόφυρτοι στὸ νοσοκομεῖο.

Ματωμένα Χριστούγεννα!...

Τί νὰ εἰποῦμε; *Σημεῖα τῶν καιρῶν*, πρόδρομα τοῦ Ἀντιχρίστου. Ἀπὸ Οἰκουμενιστές, προδότες τῆς Πίστεως, ὅλα νὰ τὰ περιμένουμε. Στὰ λόγια τους εἶνε δημοκρατία, στὰ ἔργα τους στυγνὴ δικτατορία.

(*) Ἐφημερ. «**Ὁρθόδοξος Τύπος**», ἀριθ. 1672/12.1.2007, σελ. 3. Ἐπιμέλ. ἡμέτ.

(**) Ἐφημερ. «**Ὁρθόδοξος Τύπος**», ἀριθ. 1675/2.2.2007, σελ. 2. Ἐπιμέλ. καὶ τίτλος ἡμέτ.